

Archiv obce Holostřevy
1865 – 1945

Inventář

Číslo EL NAD: 129
Evidenční číslo pomůcky: 184

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorčí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorčí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právním obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělenec (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělenec byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělenec z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Jméno vsi Holostřevy, ležící 11 kilometrů jihozápadně od města Stříbra, česky jinak také Holočrewi, Holostriewi, Holostržewy, Holostrziwy, Holostrzieby, německy Hollezrieb, lidově Huleströi, Holletrzieb, Holetrzied, Holostrow, latinsky Holocrewi, Holocheui, Holostrziew, Holostrzieb, Holostrzewy, Holotrzeywy si je možné vykládat dvěma způsoby. Podle prvního stojí za vznikem místního jména Holostřevy odvozenina od slovního spojení „ves lidí s holými střevo“. Pod pojmem střevo si je nutné představit nejen orgán, ke kterému se toto pojmenování váže v současnosti, nýbrž také podbřišek, břicho samotné atd, jako ve staroslověnském črěvo. Druhý způsob uvozuje, že název Holostřevy vznikl zkrácením ze slov „ves lidí bez střevíců“ (bez obuvi, bosých) podle staroslověnského črěvъj, později staročeského čřeví, dále třeví, třevíc a nakonec střevíc. Oba uvedené způsoby se ovšem shodují v závěru, že slovo Holostřevy vyjadřuje výsměšnou přezdívku zřejmě podle nějaké komické události.

První zmínka o vsi pochází z roku 1186, kdy Holostřevy patřily do majetku kladrubského kláštera. Jako téměř většina klášterního majetku tohoto období, stala se taktéž ves Holostřevy předmětem častých zástav. Již v roce 1422 dostal Hynek ze Švamberka ves Holostřevy od kladrubského opata oplátkou za neschopnost kláštera dostát svým finančním závazkům vůči jeho osobě. Po roce 1431, kdy Hynek zemřel, postihl jeho majetky rozvrat a ves tak zřejmě střídala rychle své majitele, dokud v roce 1455 neskončila v držení města

Stříbra. Roku 1476 vyplatil Holostřevy Bohuslav ze Švamberka, a tím je připojil k borskému panství. Rod pánů ze Švamberka si ves podržel po delší čas, neboť v roce 1513 udělil král Vladislav bratrům Kryštofovi a Janovi ze Švamberka právo výběru cla na jejím území. Švamberkové zůstali výlučnými vlastníky Holostřev téměř po celé 16. století. Právě koncem 16. století zakoupili ves páni ze Schirdingu se sídlem v Ošelíně. Po roce 1623 však Schirdingové o svůj majetek přišli nuceným odprodejem a Holostřevy se znovu ocitly pod správou pánů ze Švamberka. O rok později byly Holostřevy vráceny kladrubskému klášteru. Vlastnický poměr kladrubského kláštera ke vsi Holostřevy přetrval do doby, než došlo k jeho zrušení.

Ve druhé polovině 18. století, přesněji 5. listopadu 1785, byl zrušen klášter v Kladrubech a jeho majetek převzal Náboženský fond.

V roce 1825 došlo k vyhlášení dražby budov a majetku bývalého kláštera v Kladrubech. Kupcem panství se stal Alfréd kníže Windischgrätz, generálmajor císařského vojska a současně majitel nedalekého panství Tachov, který získal ještě další, rozsáhlé dominium za zlomek jeho skutečné hodnoty.

Po získání vlastní samosprávy v roce 1850 zůstaly Holostřevy nadále součástí velkostatku Kladruby, který patřil knížecímu rodu Windischgrätzů. Tento stav setrval do roku 1945.

Do roku 1862 patřily Holostřevy pod Krajský úřad v Plzni a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Plzni. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 i okresy soudní. Obec Holostřevy se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Stříbro (v němž zůstala až do roku 1945). V roce 1850 tam rovněž přesídlila správa pozemkových knih a daňových záležitostí, kterou dosud vykonávala vrchnostenská kancelář v Kladrubech. Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Stříbro, jehož součástí byla také obec Holostřevy. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy vzniklo Okresní hejtmanství ve Stříbře. Po připojení okresu Stříbro k německé „Třetí říši“ spravoval obec tzv. Landrát ve Stříbře.

Územní kompetence obecního úřadu se vztahovaly na katastr obce Holostřevy.

Materiály a písemnosti archivního souboru AO Holostřevy nabízejí dostatečné množství informací potřebných k částečné rekonstrukci činnosti obecní samosprávy alespoň v letech, ve kterých byly vytvořeny. Bohužel přibližují pouze krátký časový úsek samostatně působící obecní samosprávy a předešlá historie tak zůstává utajena. Povaha a složení archivního materiálu, který je v archivním souboru AO Holostřevy zastoupen, dokládá, že činnost obecní samosprávy byla velice pestrá a v mnoha ohledech různorodá.

Následuje přehled představených obce.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Josef Hiltweiner	1903	?
Josef Rauch	1905	1912
Wenzel Schwab	1919	?
Anton Hammerl	1924	1929

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Josef Korbel	1929	1938
Johann Ziegler (Zügler)	1939	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Při odborné archivní dohlídce spisovny MNV Holostřevy, provedené 2. února 1956, byly při skartaci materiálu prohlédnuty také písemnosti vzniklé působením a činnostmi obecní samosprávy do roku 1945. V zápise se objevuje poznámka o „německém listinném materiálu z doby okupace – výběr“ a dále „13 německých knih (protokoly, účetní knihy).

Karta JAF, zavedená k 3. lednu 1958, zohledňuje, že archivní soubor AO Holostřevy tvořily dva kartóny, jeden balík, dvanáct knih z let 1877 – 1945. Další, podle karty JAF zřejmě třináctá kniha byla převedena do archivního souboru MNV Holostřevy. Všechny záznamy zůstávají strohé a obsahují pouze obecné informace o stavu, popř. způsobu zpracování a manipulace. Ještě před revizí archivního souboru, provedenou 23. listopadu roku 2000 byly z archivního souboru vyčleněny dvě knihy (pokladní kniha 1937 – 1945 a kniha o odběru elektrické energie v obci 1940 – 1946), neboť v jejich vedení po roce 1945 pokračovala česká správa.

Při pořádání archivního souboru bylo zjištěno, že původní záznamy na kartě JAF neodpovídají skutečnosti a jejich pořizovatel pravděpodobně do materiálů jen nahlédl a neprohlížel je detailně. Toto tvrzení podporuje fakt, že počet knih koliduje se stavem uvedeným v kartě JAF. Původní počet knih je zkreslen z důvodu špatného zařazení převzatého materiálu, kdy nejenže listinný materiál, vložený do pevných desek z torza knih byl označen chybně, ale navíc nesprávnou identifikací a přesunem knih v rámci dvou archivních souborů došlo ke zneprůhlednění stavu evidenčních jednotek u každého z nich.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Holostřevy pochází z let 1865 – 1945. Jedná se o devět úředních knih, kartón písemností a jedna mapa o celkové metrži 0,26 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti I. a II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý, pouze parcelní protokol (inv. č. 5) je bez desek s potrhanými listy.

Ke vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

Z archivního souboru byla při jeho inventarizaci v roce 2007 vyjmuta kniha zemřelých z let 1939 – 1940 o rozsahu 0,01 bm, která náleží do archivního souboru Standesamt Holostřevy. Zároveň byl pro archivní soubor založen nový EL NAD s číslem 1087.

Pro úplnost je nutné zmínit skutečnost, že knihu inv. č. 3, ve které se zaznamenávala dvojitá agenda současně, nelze obsahově rozdělit, neboť evidence domovského práva a služebních knížek byly zaznamenány v jedné řadě chronologickým způsobem. Na knihu je tedy potřeba pohlížet jako na jeden celek, složený ze dvou různých, záznamově neoddělených agend.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Při využívání archivního souboru AO Holostřevy je potřeba soustředit se zejména na skupinu knih, ze kterých mezi ty nejdůležitější patří kniha zápisů z jednání obecního zastupitelstva (inv. č. 1) a kniha se zápisy z jednání obecní rady (inv. č. 2). Obě knihy skýtají dostatek informací o činnosti obecní samosprávy. Poměrně zajímavou složku v části se spisovým materiálem představuje agenda nuceného správce (tzv. Treuhänder) nad firmou a majetkem židovského obchodníka v obci (inv. č. 9).

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v březnu roku 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 18. prosince 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]

Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973

Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005

Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.

Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl I. A – H, Praha 1954

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933

August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998

Seznam míst v království Českém, Praha 1913

Státní oblastní archiv Plzeň, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976

Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
č. p.	číslo popisné
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. d.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
ONV	okresní národní výbor
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

1	Knihy zápisů ze schůzí a jednání obecního zastupitelstva	1929 – 1945	K 1
2	Knihy zápisů ze zasedání obecní rady	1930 – 1938	K 2
3	Knihy domovského práva a pro evidenci služebních knížek	1865 – 1943	K 3

Knihy správy obecního majetku

4	Knihy hospodářských plánů na období 1918 – 1927	1918 – 1919	K 4
---	---	-------------	-----

Knihy evidence ve věcech spolupůsobení ve státních záležitostech

5	Parcelní protokol (torzo, poškozené, bez desek)	s. d.	K 5
---	---	-------	-----

Spisy**Obec a její správa**

6	Matriční záležitosti	1936 – 1938	N 1
---	----------------------	-------------	-----

Správa obecního majetku

7	Pronájem obecních luk	1924	N 1
8	Pronájem obecních rybníků	1932 – 1937	N 1
9	Správa nad firmou a veškerým movitým majetkem židovského obchodníka Josefa Löbnera	1938 – 1943	N 1
10	Zápisy finanční komise	1930 – 1938	N 1

Péče o bezpečnost a veřejný pořádek

11	Osvědčení o pobytu a pohybu osob	1923 – [1938]	N 1
12	Dálkový telefonní kabel Holoubkov – Bor – státní hranice (kolaudace, přiložen jednoduchý plán)	1931	N 1
13	Stavba příjezdové komunikace k železničnímu nádraží, včetně přiloženého projektu	1903 – 1919	N 1

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
14	Přiznání závazku vůči dodavateli elektrické energie, příslib splacení dluhu	1934	N 1

Spolupůsobení ve státních záležitostech

15	Daň ze psů	1940	N 1
16	Jednotné ocenění a výměra pozemkové daně	1940 – 1944	N 1
17	Pozemnostní archy	s. d.	N 1
18	Pozemkový spor mezi obyvateli obce	1883	N 1
19	Výměr živnostenské daně	1937 – 1939	N 1
20	Oznámení o výnosech obecního účtu v peněžním ústavu	1939	N 1
21	Seznam členů obecního mysliveckého a honitebního sdružení	1929	N 1
	Pronájem obecního revíru	1939	N 1

Účetní materiál

Účetní knihy

22	Kniha příjmů a výdajů	1924 – 1938	K 6
23	Pomocná finanční kniha	1910 – 1938	K 7
24	Pomocná finanční kniha	1929 – 1935	K 8
25	Pomocná finanční kniha	1933 – 1938	K 9

Ostatní materiál

26	Mapa obecních lesů podle stavu v roce 1895 (Hollezrieber – Gemeindewald, Aufnahmsblatt I auf den Stand mit Beginn 1895, Maßstab: 1 Zoll = 40 Klaftern) 1 palec = 40 sáhů (2,633 : 7586 cm), tvrdý papír, ruční perokresba, částečně kolorovaná, tuš a tužka 39,5 x 63 cm	1895	M 1
----	---	------	-----

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Holostřevy
Značka archivního souboru:	AO Holostřevy
Časový rozsah:	1865 – 1945
Počet evidenčních jednotek:	11 (9 úředních knih, 1 kartón, 1 mapa)
Počet inventárních jednotek:	26
Rozsah bm:	0,26 (0,14 knihy, 0,11 kartón, 0,01 mapa)
Stav ke dni:	18. prosince 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	15
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl